

Září

Svátek povýšení sv. Kříže

Kříž je zřejmě nejčastěji se vyskytujícím symbolem křesťanské víry. S jeho mimořádným symbolickým významem se však můžeme setkat již v době předkřesťanské, kdy byl velmi rozšířeným a obsahově bohatým symbolem.

Podobně jako čtverec měl i kříž podíl na symbolice čísla 4. Tak např. se jím vyjadřovaly čtyři světové strany. Úvaha o dvou ramenech kříže, ukazujících opačnými směry, vedla symbolicky uvažující mysl k závěru, že kříž je obrazem spojení protikladných oblastí, zvláště nebe a země nebo prostoru a času. Mnohé africké kmeny vidí v kříži znamení křížovatky, na níž se protínají cesty živých a mrtvých. V Asii zase často vysvětlují svislé břevno kříže jako symbol aktivních z nebe vycházejících sil a jako prvek mužský, zatímco horizontální břevno odpovídá pasivním silám a ženskému principu. Jindy zase se vyjadřuje symbolem kříže rovnodennost, ale též slunovrat. Často byl kříž spojován s kruhem. Toto spojení vyjadřuje spojení nebe a země, vyrovnání aktivity a pasivity, dokonalého člověka. Když však posuzujeme kříž s kruhem jako zobrazení kola, potom se podílí na jeho sluneční symbolice. V Asii vyjadřovali někdy symbolicky slunce dokonce jen znamením kříže bez kruhu. Jiný symbol slunce a ohně, užívaný nejdříve v Asii a později v germánské oblasti, je hákovitý kříž (svastika).

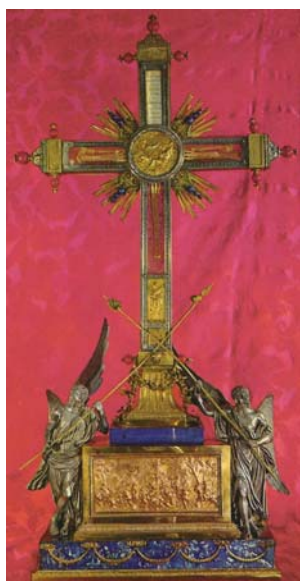
V křesťanství dostalo znamení kříže Kristovou smrtí nový obsah. Znamená nejen utrpení, ale zároveň vítězství v Kristu a stalo se znamením křesťanství. Z váhavých počátků ve starokřesťanské době, kdy silně působily představy potupné smrti na kříži a kdy jeho zobrazování bránila odůvodněná obava před krutými pronásledovateli, stal se kříž po celém světě nejvíce rozšířeným a uctívaným symbolem.

Kristův kříž dominuje nejen v liturgii Velkého Pátku Velikonočního tridua, ale je také zvláště zvýrazněn v souvislosti se Svátkem Povýšení svatého kříže 14. září, který letos připadá na neděli. Původně se od 4. století slavila památka Nalezení sv. Kříže (14. září 320) a Posvěcení Konstantinovy basiliky "Martyrion" (chrámu Božího hrobu) na golgotském návrší v Jeruzalémě.

Původ svátku můžeme tedy jednoznačně sledovat v Jeruzalémě, kde se už v 5. století 14. září vystavovaly k veřejné účtce věřících zbytky dřeva z Kristova kříže. Tam byla tato slavnost slavena s velikou okázalostí. Příprava na slavnost trvala čtyři dni. Zástupy poutníků přicházely do Jerusalema až z Egypta, Mesopotamie a Persie. Poněvadž při slavnosti byla relikvie sv. Kříže za slavných obřadů poutníkům ukazována, dostal svátek též název "Povýšení vysoce úctyhodného a životodárného Kříže". Později spojili latiníci s tímto dnem

památku vrácení relikvie sv. Kříže císařem Herakliem. R. 614 dobyl totiž perský král Chosroes II. Jerusalema a kromě jiné kořisti odnesl ze sv. města i nejdrahocennější relikvii křesťanství. Po čtrnácti letech zdvihl východořímský císař Heraklius proti Peršanům válku, a když je porazil, získal nazpět tento vzácný poklad. Zbožný císař osobně přinesl posvátnou relikvii do Jerusalema a odevzdal ji patriarchovi Zachariášovi 3. května 630. Vrácení svatého Kříže naplnilo křesťany hlavně na západě velkým nadšením. Zatímco východní křesťané slavili slavnost zasvěcení gogotského "Martyria" 14. září, na západě větší ohlas měl svátek oslavující památkou událost 3. května. Změněno bylo však jméno i význam svátku v "den sv. Kříže" nebo "nalezení sv. Kříže". Tak 3. května se slavila památka Nalezení sv. Kříže a 14. září památka Povýšení sv. Kříže (ve spojení se slavným vrácením sv. relikvie jeruzalémskému chrámu v r. 630). Svátek 14. září pronikal na západě jen postupně, protože týž den slavívala se památka mučedníků Kornelia a Cypriana. Později však slavíval se hlavně v Říme velmi slavně. Ráno se odebral papež s kardinály do památné kaple sv. Vavřince v Lateráně. Vzal částku sv. Kříže a za chvalozpěvu "Te Deum" nesl ji do kaple sv. Silvestr, kde byla uctívána podobnými obřady jako se uctívá kříž na Velký pátek. Po uctění sv. Kříže sloužil Papež ve své basilice slavnou mši svatou.

V Římě však stojí také monumentální Basilika sv. Kříže v Jerusalemě, která se váže svým založením, jak je patrné z jejího názvu, ke svatému Kříži, který nechala císařovna sv. Helena před svou smrtí přenést z Jerusalema sem do svého paláce. Před obdobím císaře Konstantina palác vždy existoval jako soukromý příbytek známý pod jménem Sessorianum, jež bylo také dáno basilice, není však známo, jak se budova dostala do rukou císaře a stala se residencí Konstantinovy matky. Než císařovna zemřela brzy po svém návratu z cesty, kterou vykonala do Palestiny v r. 326, můžeme předpokládat, že nebyla schopna učinit mnoho příprav pro umístění basiliky, měla však základ pokrytý půdou z Jerusalema, na kterém nyní stojí kaple sv. Heleny, a od něhož basilika dostala jméno "Jerusalem". Uvnitř kaple je především umístěna socha sv. Heleny a vzácné relikvie - část nápisu na kříži ("Ježíš Nazaretský - král židovský"), dva trny z Kristovy trnové koruny, prst ruky sv. apoštola Tomáše, jeden z hřebů k přibití Ukřižovaného Pána.

Římská Basilika sv. Kříže v Jerusalemě je v současné době svěřena do patronace pražského arcibiskupa kardinála Vlka.

Liturgická oslava sv. Kříže se neváže pouze na dějinný podnět, ale má hlubší smysl. Ctíme Kříž jako nástroj vykupitelského utrpení i jako vítěznou korouhev mesiášského Krále, jako strom života zborcený purpurem krve Vykupitele a jako posvátnou váhu, na níž byla odvážena výkupná cena naší spásy, jako pomník vykupitelského vítězství, ale též jako "patibulum" - mučednické dřevo Božského Trpítele a oltář obětního Beránka.

Tímto svátkem ukazuje Církev na Kříž Kristův. Jiné zabarvení měl však sv. Kříž v radostné velikonoční době (na svátek Nalezení sv. Kříže 3. května) a jiné 14. září v liturgickém podzimu, kdy liturgie posledních neděl na blížícím se sklonku církevního roku mluví o posledním příchodu Syna člověka k soudu.

"Já se zanic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět."

Gal 6,14.

"Až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny k sobě." Jan 12,32.

Použitá literatura: Misál, Kostelní Vydří 2000.

Cinek, Fr.: Mše sv. v bohoslužebném řádu církevního roku, Olomouc 1935.

Drenkelfort, H.: The Basilica of the holy Cross in Jerusalem, Roma.

Studený, J.: Křesťanské symboly, Olomouc 1992.

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Září 2003

3. středa	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
5. pátek	První pátek v měsíci
7. neděle	23. neděle v mezidobí
8. pondělí	Svátek Narození Panny Marie
12. pátek	Jména Panny Marie
13. sobota	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14. neděle	Svátek Povýšení svatého Kříže
15. pondělí	Památka Panny Marie Bolestné
16. úterý	Památka sv. Ludmily, mučednice
20. sobota	Památka sv. Ondřeje Kim Taegona, kněze, Pavla Chong Hasanga a druhů, mučedníků
21. neděle	25. neděle v mezidobí
27. sobota	NÁRODNÍ SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ Památka sv. Vincence z Pauly, kněze
28. neděle	Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona české země
29. pondělí	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30. úterý	Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

Oznámení

- **Setkávání starších farníků** v domečku u kostela Nejsvětější Trojice bude pokračovat pravidelně každý pátek po mši sv. od 18,30 hod. počínaje prvním pátkem **v září 5.9.2003.**
- **Promítání dvou krátkých videofilmů s názvem „Jihlavsko pohostinné“ a „Jihlava stříbrná“** se uskuteční v sobotu **6. září po večerní mši sv. v 18,30** ve farním sále kostela sv. Jana Nepomuckého jako informační příprava na farní zájezd
- Prosba k Duchu svatému při **mši sv. za studující děti a mládež** a farní táborák na začátku školního roku budou u sv. Jana Nep. **v sobotu 13. září od 17,30 hod.** Všichni farníci jsou srdečně zváni.
- **Výstav Nejsvětější svátosti oltární** bude v kostele Nejsvětější Trojice ve dnech **14.-17.9. vždy od 16,30 do 17,30 hod.** s následnou mší sv.
- **Výchova dětí v pravé křesťanské katolické víře** je prvním a nejdůležitějším úkolem rodičů. Je však třeba dětem také dopřát soustavné a kvalifikované vzdělání ve víře pod vedením zkušeného pedagoga náboženských nauk. Přitom nejde o pouhé předání informací, ale duchovní a mravní utváření osobnosti. Tato služba je v novém školním roce znovu k dispozici, a proto je možné se souhlasem alespoň jednoho z rodičů přihlásit děti na **pravidelné hodiny náboženství**, jejichž rozvrh bude konsultován se sestrou Mgr. Marijánou Syrovátkovou v **neděli 21. září** po dopolední bohoslužbě v 10,00 hod. ve farním sále u sv. Jana Nep. Do té doby je třeba soustředit přihlášky, které si rodiče mohou vyzvednout a potom odevzdat v sakristii obou kostelů.
- **Farní výprava autobusem na Jihlavsko** se uskuteční **v sobotu 27. září.** Prosíme účastníky zájezdu, aby se co nejdříve zapsali v sakristii. Odjezd bude v 7,30 hod. od kostela sv. Jana Nep. Návrat ve večerních hodinách (přibližně v 19,00 hod.)
- **Poutní mše sv. v zimní kapli sv. Václava v objektu košířského kostela sv. Jana Nep. bude v neděli 28.9. v 17,30 hod.**

Zpráva Farní charity

Sbírky za rok 2001

Leden - únor

19. Finanční sbírka - Fond ohrožených dětí 2 500,0Kč

Březen

20. Finanční sbírka - Podpora zdraví dětí a matek
v rozvojových zemích pro UNICEF 1 000,0Kč

Duben

21. Finanční sbírka - Pomoc na novou krytinu pro
secesní kostel sv. Martina v Odrách 2 000,0Kč

Květen

22. Finanční sbírka - Pomoc nejchudším lidem v indii -
Nadace sv. Františka 6 500,0Kč

Červen

23. Finanční sbírka - Pomoc mentálně postiženým 7 000,0Kč

Červenec-Srpen

24. Finanční sbírka - Pro Misijný dom Matky Božej na Slovensku 5 000,0Kč

Září

25. Finanční sbírka - Na renovaci kostela v Okounově 2 000,0Kč

Říjen – Listopad

26. Finanční sbírka - Na obovu kláštera sester
premonstrátek v Doksanech 5 000,0Kč

Prosinec

27. Finanční sbírka - Na vybudování kláštera sester
karmelitek od Dítěte Ježíše a Svaté Tváře 5 000,0Kč

Sbírky za rok 2002

Leden - únor

28. Finanční sbírka - Na obnovu sloupu Panny Marie
na Staroměstském náměstí 2 890 Kč

Březen

29. Finanční sbírka - Na pomoc chudým lidem v Africe 8 800 Kč

Duben

30. Finanční sbírka - Na výstavbu nového kostela v Loukách 2000 Kč

Květen

31. Finanční sbírka - Na domov pro dětský život 1 600 Kč

Červen

32. Finanční sbírka - Pomoc postiženým leprou 1 022 Kč

Červenec-Srpen

33. Finanční sbírka - Pomoc postiženým maláří 1 640 Kč

Září

34. Finanční sbírka - Pomoc postižený tuberkulózou 1 038 Kč

Říjen – Listopad

35. Finanční sbírka – Na klášter trapistů Nový Dvůr 3 000 Kč

Prosinec

36. Finanční sbírka – pomoc mentálně postiženým 4 500 Kč

== Pozdrav z Vlašimi od P. Jana Dlouhého ==

Skupina čtyř košířských ministrantů se krátce před odjezdem na pouť do Medžugorje zastavila ve Vlašimi u nového správce farnosti **P. Jana Dlouhého**, který do Vlašimi přišel před několika dny z Křečovic. Při této příležitosti se ho za košířské farníky zeptala:

1) Jak jste se rozloučil v Křečovicích a jak na ně budete vzpomínat?

Rozloučení v Křečovicích mělo předeheru a hlavní dějství.

Předehra spočívala v tom, že po obdržení dopisu z Arcibiskupství, kterým byl naznačen úmysl pana kardinála přemístit mě do Vlašimi od 1.7.03, jsem byl nucen tuto skutečnost oznámit věřícím. Pro ně to bylo překvapení možná ještě větší než pro mne. První reakce tedy byla dost odmítavá, neboť farnost byla zvyklá na kněze, kteří působili v místě mnohem déle než já (se svými šesti léty).

Před skutečným odchodem z Křečovic jsem se setkával často s výrokem: „Tak jsem slyšel(a),

pane faráři, že nás chcete opustit.“ To mě dost zamrzelo, protože já jsem věřící opustit nechtěl. ani bych o to do budoucna nestál. Proto jsem také věřícím říkal, že se s nimi loučit nechci, neboť si myslím, že to ani dost dobře nejde. Trvale zůstávají v mé mysli a vzpomínám na ně stále, i když čas jistě určité detaily setře už i kvůli fyzické vzdálenosti.

Hlavní dějství rozloučení bylo 1.července 2003, kdy jsem svěřené farnosti fyzicky předával svému nástupci P. Kazimíru Dušovi za přítomnosti benešovského vikáře P. Krinka. To trvalo celý den a navečer jsme slavili v křečovickém kostele mši svatou, kdy bylo předání slavnostně završeno. To bylo chvílemi dost dojemné.

2) Jak Vás přijali v novém působišti ve Vlašimi a kolik farností Vás zde čeká?

O přijetí v novém působišti ve Vlašimi jsem měl psát spíše před rozloučením v Křečovicích, protože předcházelo-bylo už 30.června. Trvalo také celý den s večerní mší svatou, kterou vedl generální vikář, P.Slavík. Kostel byl zaplněn věřícími, kteří mě po mši svaté zdravili. Přijetí bylo opravdu srdečné a měl jsem z něj radost, zvláště proto, že přišli i věřící z ostatních farností, které mám spolu s kaplanem Janem Bohmem spravovat – t.j. z Domašína, Radošovic a Velíše.

Pobyt ve Vlašimi jsem začal malířskou úpravou 2 místností v patře fary, čeká mě ještě dovybavení nábytkem. Samozřejmě, že se teď musím rozkoukat a trochu zabydlet, ale myslím, že to jde dost rychle, neboť mi v tom mnoho dobrých duší pomáhá. Bohu díky.

Srdečně Vás všechny košířské zdravím a přeji Boží požehnání a ochranu P. Marie.

Váš J. D.

*Adresa: P.Jan Dlouhý
římskokatolická farnost Vlašim
Husovo nám. 16
258 01 Vlašim
tel. 317 842 267*

Medžugorje

Prázdniny jsou časem odpočinku, relaxace a máme (aspoň ti, co chodí do školy) více času k zamyšlení se nad sebou. Nejlepší je ale spojit zábavu i duchovní obnovu, což jsme také udělali rozhodnutím jet do Medžugorje s vlašimskou farností.

Nebyla to tedy akce košířské mládeže, ale vzhledem k tomu, že jsme jeli čtyři z Košíř, a kromě toho je Medžugorje mezinárodním magnetem duchovního přínosu, rozhodli jsme se, že Vám ji trochu přiblížíme.

Když jsem jel poprvé před dvěma lety do Medžu, nevěděl jsem o ní nic, až na pár slov o tom, že se tam zjevuje Panna Maria. Tehdy mě to nijak neoslovilo, možná i proto, že se vše odehrává daleko v cizině. Víím, že jsem dost pochyboval o tom, co jsem se dozvěděl od kamarádky, která tam už přede mnou byla. Tedy, co se tam vlastně stalo?

Vše začalo 24. června roku 1981 na svátek sv. Jana Křtitele, kdy se Panna Maria zjevila poprvé na kopci Podbrdu u vesnice Medžugorje v tehdejší Jugoslávii (dnešní Bosna – Hercegovina). Od té doby se Panna Maria zjevovala šesti vizionářům každý den v 18:40, každému z nich, ať už byli kdekoliv, ale jen do té doby, dokud někomu z nich nesdělí 10 tajemství. Všichni vizionáři byli děti: Ivan, Marija, Ivanka, Mirjana, Jakov a Vicka. Nejmladšímu Jakovovi bylo 9, nestarší Vicce 17 let. Zpočátku jim nechtěl skoro nikdo věřit, navíc se dostali do velkých problémů díky tehdejšímu režimu a hodněkrát byli vyslýcháni i vstup na Podbrdo jim byl na nějakou dobu zakázán. V jejich úsilí sdělit poselství Panny Marie jim pomáhali rodiče i kněží z místní farnosti. Zjevení v prvních dnech provázely různé světelné a nebeské úkazy i zázraky. Během dalších let docházelo k mnoha záračným uzdravením na tomto poutním místě. Nejdůležitější ale je to, co nám Panna Marie chce sdělit. Kdykoli mohli, při každé příležitosti, v kostele, doma vizionáři vřele doporučovali lidem, aby žili aspoň podle těch nejdůležitějších poselství Panny Marie, jimiž jsou:

- Pokoj** - první poselství, které bylo dokonce napsané na nebi. Nejedná se jen o mír ve světě, ale i pokoj v srdci, který může přijít jen skrze modlitbu.
- Obrácení** - to trvá celý život a každý člověk se má o to snažit. Není to jen víra ve správné víře.
- Modlitba** - Panna Maria učí modlit se ne slovy, ale srdcem. Rada modlit se často Věřím v Boha a růženec.
- Půst** - jako nejmocnější zbraň proti satanovi. Postit bychom se měli v pátek o chlebu a vodě. Panna Maria dětem říkala a litovala, že půst v Církvi skoro vymizel.
- Smíření** - Panna Maria doporučuje častou svátost smíření – aspoň jednou za měsíc.
- Mše svatá** - by měla být centrem našeho života. Panna Maria říká, že kdybychom si měli vybrat mezi zjevením a mší svatou, měli bychom jít na mši svatou. Zároveň na ní máme jít připraveni modlitbou růžence.

Kromě poselství svěřuje vizionářům Panna Maria ještě deset tajemství, která podle jejího příkazu oznámí církevním nadřazeným až přijde čas. Tajemství by se měla týkat snad budoucích událostí. Třetí tajemství se týká trvalého, nezničitelného znamení.

Tři vizionáři už znají všech deset tajemství, těm se P. Marie zjevuje jen někdy (např. na jejich narozeniny), ostatní tři vizionáři mají ještě každodenní zjevení.

O tomto čase povídá P. Marie jako o čase milosti. Je proto důležité, aby se využil v naše obrácení. Kromě vizionářů měly ještě dvě dívky dar vnitřního hlasu a vnitřního vidění P. Marie, který získaly vytrvalou a vroucí modlitbou.

Církevní stanovisko:

Medžugorská zjevení jsou od začátku sledována velmi kriticky. Z vědeckého hlediska jsou prošetřována více než jakákoli zjevení doposud. Mají své přívržence i odpůrce ve vysokých církevních kruzích, i když myslím, že už převažuje příznivý postoj. Sám papež několikrát rozumoval s vizionáři a říká, že jako K. Wojtyla by do Medžu hned jel, ale jako papež nemůže.

Také nazývá Medžugorji největší zpovědnici světa. Církevně tato zjevení zatím ani nemůžou být schválena, vzhledem k tomu, že stále trvají (více jak 22 let) a kladné stanovisko bývá vysloveno zpravidla za delší dobu po ukončení zjevení.

Musím říct, že hned mé první setkání s atmosférou a vizionáři můj pochybovačný názor změnilo a snad zasáhlo i mé srdce. Přesto když jsem přijel zpět do Prahy, moc jsem se o tom nerozšiřoval. Čím to? Bylo to zřejmě okolním prostředím, které na mě dolehlo, možná i starostmi, které tam můžeme hodit za hlavu, tady se stále ozývají. Ale teprve teď si uvědomuji, že hovořit o něčem, jako je zjevení, se dá velice těžko tak, aby to lidé nebrali na lehkou váhu. Proto jsem rád, že jsem napsal aspoň toto, ale nejlepší radu, jakou můžu dát, je jet tam a uvěřit.

Pro ty, kdo by se chtěli dozvědět více o Medžugorji, o osudech vizionářů, o zázracích apod. je k dispozici na zapůjčení knížka Pozvani Panny Márie z Medžugoria od M.S. Vasilj-Zuccarini. Byla nám velmi doporučena, jen je ve slovenštině. I tak si myslím, že by to neměla být překážka k porozumění textu i pro ty mladší. Převážně jsem z ní čerpal při psaní tohoto článku.

Je u Václava Plíška, Pavla Křížovského a Václava Drába.

V.M.D

Na cestu do Malého Beranova....

Prvním cílem podzimního farního zájezdu 27.září 2003 bude kromě zajímavých jihlavských památek a chrámů i kostel Božského Srdce Páně v Malém Beranově. Nachází se asi 7 km východně od Jihlavy. S naším košířským kostelem sv. Jana Nepomuckého ho pojí skutečnost, že ho projektoval stejný architekt – ing. Jaroslav Čermák. Ten v roce 1940 vzpomínal na Malý Beranov takto:

„Před lety měl jsem skryté a vytoužené přání: moci projektovat kostel Léta jsem se na to připravoval pečlivými studii a hlavně prohloubením svého duchovního života, k čemuž se mi ve Třetím řádu sv. Františka dostalo mnohé příležitosti a dobrého vedení. Učinil jsem slib, že svůj první projekt kostela vypracuji za každou cenu úplně zdarma. Nebylo to lehké! Právě tato stavba- nehledě k její vzdálenosti- byla spojena s tolika obtížemi, vyžadovala nespočetně obětí osobních i finančních, ale přinesla mi mnohé požehnání.

Malý Beranov! Když jsem se poprvé seznámil na svátek Božího Těla v r.1937 s beranovskými, cítil jsem hned, že jsem si tuto naši českou a katolickou obec na první pohled zamiloval, viděl jsem, že jsem mezi svými a od prvního okamžiku jsem patřil celý jim a oni se zdáli býti mými. Stál jsem před úlohou, jak pro ně vybudovat Boží chrám, aby jim byl tím nejlepším, a nejschůdnějším mostem na jejich cestě k Pánu Bohu, aby je k němu co nejvíce povznášel. Po pečlivém prostudování celého okolí a rozřešení vnější architektury avšak včleňující se do této malé a roztroušené osady, vrátil jsem se k interiéru a od té doby měl jsem jej hlavně stále

před očima a snažil se docílit prostředky co nejlevnějšími účinnu nejvyššího. Pečlivě jsem eliminoval vše, co by mohlo rušit a při nesčetných úvahách s ohledy náboženskými, liturgickými i psychologickými piloval celé dílo pilníky stále jemnějšími, abych přivedl celý prostor chrámový jednoduší a tak přehledný, aby jednak bylo ode všech vchodů ihned vidět přímo na svatostánek, a pak aby prostor tento umožnil svou přehledností spontánní společné adorace."

Kostel byl zasvěcen Božskému Srdci Páně po dřívější maličké kapličky, ke které se konaly velké poutě a kterou postavil roku 1928 maloberanovský rodák Jan Kodet za poděkování návratu svého bratra Josefa-vyučeného kupce-který byl zajat na ruské frontě roku 1915 a po usilovném hledání a strastiplném pobytu v zajetí se vrátil roku 1923 zpět do Malého Beranova.

Kostel byl postaven za velké podpory premonstrátů-strahovských opatů Zavorala a Jarolímka, který stavbou doporučil a posléze 8.10.1939 posvětil.

Po roce 1989 premonstráti obnovili řeholní komunitu v Jihlavě a pastoračně spravují Malý Beranov i dnes. Jedním z kněží, kteří dojížděli do Malého Beranova byl od roku 1990 i náš duchovní otec P. Lohel.

Na svůj chrám, který architekt Čermák řešil stejně pečlivě a důsledně jako chrám sv. Jana Nepomuckého jsou maloberanovští pyšní a pečlivě se o něj starají. Při naší podzimní návštěvě pak budeme moci poznat i některé shodné prvky a myšlenky s naším kostelem v Košířích.

Václav Plíšek

Pramen: Chrám Božského Srdce Páně v Malém Beranově L.P.1940

Znovu vydalo Karmelitánské nakladatelství r.1999 pro Kostelní Jednotu v Malém Beranově.

Poznáváme naše farníky

V srpnu t.r. oslavil své 45. narozeniny věrný návštěvník obou košířských kostelů a neúnavný účastník farních zájezdů, chráněnc našeho pana faráře, pan Martin Bláha.

Blahopřejeme a do dalších let mu vyprošujeme Boží pomoc a ochranu P.Marie.

Ve společenství farníků oslavili 50. výročí svatby manželé ing. Jan a Olga Nekulovi. Děkujeme jim za příklad vzorného křesťanského manželství zejména pro naše mladé farníky. Oběma manželům přejeme ještě dlouhá léta společného života ve zdraví a lásce vzájemné i Boží.

Naším exfarníkům Veronice a Petrovi Zborníkovi se 6.srpna narodila druhá dcera, jménem Ludmila. Ať z ní vyroste dobrá křesťanka jakou byla její patronka! Rodičů i oběma rodinám prarodičů přejeme hodně trpělivosti při výchově obou potomků.

Zaznamenali jsme.....

Košířský pan farář, P. Lohel Zdeněk Klindera Th.D., O.Praem. se skromností sobě vlastní nedal na vědomost svým farníkům, že byl před několika měsíci jmenován **podpřevorem Královské kanonie premonstrátů na Strahově**. Nicméně, jak jsme zaznamenali, toto stoupání v řádové hierarchii mu nestačilo a rozhodl se vystoupit ještě výše. Jištěn ing. Suchým provedl začátkem léta prvovýstup na věž kostela sv. Jana Nepomuckého, aby z těchto výšin obhlédl své košířské pastviny a svěřené stádo. Všechny věrné ovečky (samozřejmě i beránci) mu k oběma výstupům blahopřejí a spolu s ním se těší z jeho úspěchů.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger
Technická redakce:	J. Brůček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	170 výtisků

Neprodejné